

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 maja 2016 roku w sprawie z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Z. z siedzibą w G. przeciwko E. A., Sąd Rejonowy w Brzezinach zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 14 722,43zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności aktualnej stopy kredytu lombardowego NBP rocznie liczonymi od dnia 6 listopada 2014 r. do dnia zapłaty z tym, że od dnia 1 stycznia 2016 r. odsetki powyższe nie mogą przekroczyć wysokości stopy odsetek maksymalnych za opóźnienie oraz kwotę 3. 154zł złote tytułem zwrotu kosztów procesu, oddalając powództwo w pozostałej części w zakresie żądanych odsetek.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zaskarżając go w części, tj. w zakresie pkt. 1. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie prawa materialnego tj.:

1. art. 117 § 2 k.c. poprzez błędną wykładnię skutkującą przyjęciem, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie doszło do przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda i w konsekwencji, że pozwana nie może bronić się przed roszczeniem powodowa tym zarzutem;
2. art. 123 § 1 pkt. 1 k.c. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że czynności podjęte względem poprzednika prawnego powoda odnoszą skutek w postaci przerwania biegu terminu przedawnienia także względem powoda;
3. art. 6 k.c. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że powód udowodnił dochodzone roszczenie, co do wysokości.

W oparciu o wskazane zarzuty pozwana wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i oddalenie powództwa w zaskarżonej części, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest częściowo zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku.

Sąd odwoławczy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, niekwestionowane również przez stronę apelującą i przyjmuje je za własne, czyniąc integralną częścią poniższych rozważań. Wobec powyższego nie widzi konieczności ich ponownego, szczegółowego przytaczania. (por. wyrok SN z dnia 22 sierpnia 2002 roku, V CKN 348/00, Lex nr 52761, Prok. i Pr. 2002/6/40).

W pierwszej kolejności Sąd Odwoławczy odniesie się do zarzutu naruszenia art. 117 § 2 k.c. i art. 123 § 1 pkt. 1 k.c., który nie jest trafny. Sąd Okręgowy podziela ocenę Sądu Rejonowego, że roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu, której nie podważają argumenty podniesione w apelacji. Przede wszystkim Sąd I instancji trafnie wskazał, że powód z dniem złożenia pozwu tj. w dniu 6 listopada 2014 roku doprowadził do skutecznego przerwania upływu terminu przedawnienia, który rozpoczął biec na nowo w dniu nadania klauzuli wykonalności na mocy postanowienia z dnia 4 lutego 2013 roku. Powód zawierając w dniu 28 września 2014 roku umowę przelewu wierzytelności z (...) Bank SA niewątpliwie nabył wierzytelność nieprzedawnioną i trzyletni okres przedawnienia rozpoczął się z chwilą nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i nie upłynął ze skutkiem dla powoda w dniu złożenia przedmiotowego pozwu o zapłatę. Stanowisko Sądu Rejonowego jest w tym zakresie w pełni uzasadnione i brak jest podstaw do jego kwestionowania. Należy wskazać, iż zarzuty apelacji są o tyle bezzasadne, iż ograniczają się jedynie do przywołania wybranych orzeczeń Sądu Najwyższego, a których Sąd rozpoznający niniejszą apelację nie podziela,

bez wskazania żadnego momentu, od którego w ocenie strony apelującej należy liczyć bieg terminu przedawnienia, co uniemożliwia tym samym merytoryczne ustosunkowanie się do podniesionego zarzutu.

Należało natomiast częściowo przyznać rację stronie apelującej w zakresie w jakim podnosi, iż roszczenie powoda nie zostało udowodnione co do wysokości. W ocenie Sądu Okręgowego powód nie udowodnił bowiem zasadności roszczenia w zakresie kwoty 3.496,27 zł tytułem odsetek karnych oraz w zakresie kwoty 432,03 tytułem kosztów banku. Po pierwsze w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu doręczenia pozwanej wypowiedzenia przedmiotowej umowy, co czyni niemożliwym dokonanie weryfikacji roszczenia w tym zakresie i obciążenia pozwanej kwotą 3.496,27 zł tytułem odsetek karnych. Podobnie należało ocenić roszczenie tytułem kosztów banku wynikających z § 2 pkt. 10 umowy kredytu. Z treści wskazanego zapisu wynika, iż w przypadku niewykonania przez Kredytobiorcę zobowiązań wynikających z umowy zobowiązany on będzie do zapłaty na rzecz Banku opłat za: wysyłanie monitów (wezwań do zapłaty), windykacyjne wizyty terenowe, wysłanie wypowiedzenia umowy kredytu oraz opłaty administracyjnej za pozyskanie danych w wysokość określonej w Tabeli Opłat i Prowizji kredytu zwanej dalej Tabelą (k. 37 akt). Tymczasem powód nie wykazał w związku z wykonaniem jakich działań obciążył pozwaną kosztem w kwocie 432,03 zł, jak również nie przedłożył załączników do umowy dotyczących opłat administracyjnych, opłat za wysłanie wypowiedzenia umowy kredytu, za pozyskanie danych, wysłanie monitów. Tym samym należało uznać, że strona powodowa nie podołała obciążającemu ją z mocy art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c., obowiązkowi udowodnienia wysokości dochodzonego w tym zakresie roszczenia. W tym stanie rzeczy roszczenie należało uznać za zasadne jedynie w kwocie 9.381,43 zł, na którą złożyła się kwota 8.527,36 zł tytułem kapitału oraz kwota 854,07 zł tytułem odsetek umownych banku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w pkt. 1 sentencji, w pozostałym zaś zakresie na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Zmiana wyroku w zakresie roszczenia głównego skutkować musiała również zmianą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed Sądem pierwszej instancji. O kosztach tych Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 100 zd. 1 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia tychże kosztów. Należy wskazać, iż powód wygrał ostatecznie sprawę w 64%, dlatego też zasądzeniu na rzecz powoda podlegała kwota 1.148 zł.

Zważywszy na wynik kontroli instancyjnej o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 677 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Uwzględniając wynik niniejszego postępowania (powód przegrał apelację w 36%), jak również fakt, iż apelująca była zwolniona od kosztów sądowych w niniejsze sprawie w całości, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Brzezinach kwotę 265 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od apelacji.